

prepisano s' pravj

Narodno blago

4. sešitek

Nabral

A Ljugarj

P.

1 Tantič ubit.

1
No noč smo fantje zbili
Le pod lipo zeleno,
Sablivanji smo svetili
Kor lučmi, stje temno.

2.

Praga je blo videt buja
Kriavot vunder le peha
Na glattna sukaja muja
I na mehi presčkana.

3.

Mo čerini moj klobuček
Lalei od mene laži,
Le samo presčini firček
Češ Gubga veš me bo.

4.

On je k Gubci perkat pekcl
Vlepo belo kramrico
Od pri od pri - litro rekel -
Nem počil na postljiro!

5.

V moj Gubgini je postenje
Brati mi je preš menoj!
Kdor odperl si pnoč bog mene,
Naj t odpera se nocoj.

Ran je on pregledovala -
Jurček je mertev leži -
Naj je padla oblyala
Duso pri naj prič spusti.

6.

Če nocoj pre boš odperla
Naj ne budeš nikdar veš!
Kri iz mera pra bo gvošla,
Guba se nocoj bom preš.

7.

Hitro mi je odperala,
Ga na skrinjo posadi,
Skovaje mi je izgubala
Tun gli vala vročo kri.

8.

Dobaj ga je položila
Gor na belo postljiro
Milo polzice potila -
Njemu prikaže bož hudo!

9.

Ko grad strašne težave
Je začel jel nanašvat:
Kau pogledaj mi je glave
Du se veš skak gaderjat.

10.

Če po vse radeče rane
Koci k meni zdavnitko priš
Če po černe, emul po zame
Naj duhovca me praviš

2 Skiri želje.

1
Skiri reči
Lubezen, mi.
Lubela jma ^{Dobro je se dobi}
Kae (moje) perce želj.

3
Ust njenih glas
Na večni čas
V meni hudi
Se čim želje

2
Ne ognij oči
Ki v mojih gori
Me greje, kladi
Bliz nje me dozi.

4
Tolče perco
Njeno za me
Lubi voljo želim
K je zaup deržim.

5
Vse to dobim
In obderžim
Srečno živim
Vse me želim!

3 Zalovanje deklice. prim. 2350

Sijaj, sijaj solniče,
Na me povi visnje gore
Men' je perce žalostno
Da veselo več me bo.

S pelincem nasajeno
S perničem ograjeno
Moj ljubi ga nasadil
Moj ljubi ga ogardil.

Pri pri veterok
Ti iz Normske veterok

Naj boš ohladil mene'
No žalostno mi perco'

Moje perce je žgocē
Tak je žgocē, ko plamen,
Men' je perce žalostno
Da veselo več me bo.

4 Odpoved. prim.: 2011-18

1
Sonce izga gore gre
Lunica na stran stoji
Bo treba jomati
O' svoje ljube ploviti.

3
Toci jih ali me
Meni ni nič za te
Meni o'pera že
Ena lepši dekle!

2
Ljubost nikar tako
Men je preveč hudo
Jaz bom pa točila
Grenke, velike solze

3
Nacal sem fajmeštra
Somastra ot persta
Ti boš pa žibala
Suka prave nesa

5 Nevoľna nevesta. prim. 4666

1
Lakaj ste me dali
Na vročo goro
Da ingrem poziti
Na glavci vode.

3
Oh raj, me bli dali
Na ravno polje
K tam bi jezala
Da solnce žori gre.

2
Bše bla omojila
V zadnje, ki pla
Bi bila voda
Na glavci deva.

4
Moj prstič je zelen
Moj prstan je zlat
Moja žanin namajen
Mil fantič je mlak

Ena ptica priletela
Iz dežele Svrbije
Davo lepo mi je zapela
Ov' pšenice mega klasu

To mi bilo slatko vince
Le Jezusova kri
Pri vsaki sv. maši
Le svet nam spremeni.

2.
Da to pač ni klas pšaičen
To je Jezusov' lelo
Ki por vsaki sv. maši
Božu je darovano.

5.
Pijno le mi bratov' vino
Toda na stran stoji
Naj gorvda pije vodo
Ker za vino ne terpi

3.
Ena ptica priletela
Iz dežele Svrbijske
Davo lepo mi je zapela
Ov' vinca slatkega

6.
Se vsacemu eno kupoo
Vince nalita stoji
Primi ti ga za ročico
No na perce si ga zlij.

7.
Laj brez skrbu pijes' vince
Da se pijan ne boš
Laj ti Jezus ne zameni
Če porajzen ravno boš.

1.
V planinah spi nas
Star krajši je čas,
Prijazno, ljubo,
Nam dnovi sekó:
Izoja urmejnih nog
Skace' tukaj skrovi,
Kradar poje po gori planinarjev' nog.

2.
Prijazno, ljubo,
Nam dnovi sekó;
Ja, ja tu spi nas
Star krajši je čas;
Roke gorste evelo
Rajski duh nam dajo,
V vsaku škernjanci veselo pojo.

3.
V planinah gares,
Vaj pol je nebes,
Ak' nočes' rojjet'
Prehodi ves svet!
Torej se na gore
Če skrbu je more,
Tu v planinah zaceli je polno perce'.

0 8 Moja le bo.

Minka predraga obljubila je,
Da mi gorelo bo njeno srce,
Dala mi ljubka je avesto voko
In mi prisegla, da moja le bo.

Naj jih le jima jezela, ves svet
Tisuc i tisuc krasnejših deklet
Jaz vendar pa ljubim le Minkopamò,
Trudil se bodem, da moja le bo.

Minica game naj lepsi si li
Tebe, le tebe moj perček želi,
Mena očesa so moje nebo
Up me navdaja, da moja le bo.

Lanjo, le ganjo moj perček kipi
Lanjo se pijem do zadnje kervi
Tudi pod zemljo podam se za njo
Tukaj i tamkaj, da moja le bo.

— Vihhar

To je miseln r. Vihharjeva pesem.

Vse te sem prepisal iz lično pisane zbirčice
r. jupnika v Selvah na dobroti moje pebe.

2 9 Zdravica.
Da razhool, dob. par. 57. 99
Po obedu.

Pa k'lahtno vinsko kapljico
Zdaj hočemo popiti
Zavero staro bratovsko
Kehimo ponoviti

Če judi su na mesto spat'
Nas beli dan posije,
Znabiti je ta zadnjikrat
Da skupaj bomo pili (da družčina skup
rije.)

Tekoči čas beži po zver
Nam krakko pla živeti
In naglo hoče guta aver
Nam gubi mir zatreti

Zatoraj inimo dolgo stat (?)
To časo bratje mili
Znabiti je to zadnjikrat
Da skupaj bomo pili

Sam zmiraj zvesto ljubil vas
Dastavno mi ho poznati
Do vas je srce vsaki čas
Gorelo dragi brati

Al danes dejmo si spoznat
Da smo si dobri bili
Znabiti je to zadnji krat
Da skupaj smo ga pili

In prejde dan i prejde noč
Spet skupaj bomo stali
In gveste roke si drugoc' (andronal)
Ko gvesti bratje Dali;

Kajeti čemo tisti krat:
G' hvala oče mili,
Kaj mi se bilo zadnji krat
Da skupaj smo ga pili.

To zdravico mi je narokoval sedajji g.
župnik puhovski. Naprev je prav naroben.

10 Blejska Dolinica. Umetna.

Popotnika perce veselje obide,
V blejsko Dolino če žalosten pride,
Na skalniam visokam če blejskom on gradu
In jenero gleda pri solca zapadu.

Prefero se bleši pri^{2.} solca izhodu
Otoka zelenega in Strave visava,
Pa veličastni kure pri Teba zahodu
Le Vara pečina, Doline lepava.

Ho solce se zagine iz rajste Doline,
Povzdigni oko na visoke planine,
Poglej na visavo tje sirga Triglarja,
Ho davno se solce v zalonu diplava.
In zdihnil boš v krasna je mati narava!

Ho temno postane se v blejski ravnini,
Le zarja se svet, na pihni višini.
Rivine prekraté in strmega Triglarja,
Ho davno se solce v zalonu diplava.

Če pa je naravnika lepota ne gane,
Če perce je tvoje se mrezlo ostane,
O jami ti noči na otok veslaj
O lune svetlobi ogledaj ta kraj,

In serce če tvoje je tudi terdo,
Pri temu pogledu omeilo se bo,
Ti zdihnil boš ginjen k očeta višine:
Kraja ni lepša od blejske Doline.

7.
Na glave snežnikov temota pokrije
če zvezda večerna na nebu prusije,
ki upanje sladko veselo nam da,
da neba kraljica smal pusti ima
Milijoni milijone je drugih priplava,
da polna od njih je še neba vidava,
Na prihod kraljice pripravljajo se,
Častito ki pusti na nob' ima rde'

9
Ov zvezde obdana zdaj že pripelja!
Se luna prijazna, kraljica neba,
če strajo zelens obdaja njen žar,
Na krajni gasveti visoki se var.

10
Tabor se morski na skalah ozira
Dobro ponosna v valih mignja,
Lune prijazne svetloba premila
Mogai nega kralja obliče mudi.

11.
I prestola on žuga srim svojim vojakom
Zakaj da v puštant ga sruce puste,
Zalostne dneve obeta bedakom
Ki rojstno dolino za cunje vels!

12.
Tje je korist, ki jo sruce Nam daja?
Z vmažanih capah rva obstoji,
Spuidenje fantov in ženska razvaja
Tam pravi, da volk v ovčaku fici.

Da fragment sem dobil v izpisku, prevedovanem po nekem
umlem župniku v velsah.